

Drugi zarzut skargi jest oparty na bezprawności objęcia Wielkiego Księstwa Luksemburga korektą finansową, która jest ewentualnie uzasadniona jedynie w odniesieniu do innych państw członkowskich. Nie stwierdzono żadnego odstępstwa od normy w realizacji tego programu w Wielkiego Księstwa Luksemburga. Okoliczność, że Luksemburg zgodził się na uczestnictwo we wspólnym projekcie wraz z Niemcami, Belgią, Francją i Niderlandami, nie uzasadnia ponoszenia przezeń negatywnych konsekwencji — w postaci korekt finansowych swych własnych projektów — błędów lub słabości, jakie miały zostać wykryte w ramach przeprowadzonego audytu projektów niderlandzkich i niemieckich, i które polegały niemal wyłącznie na rzekomym nieuwzględnieniu przepisów dotyczących postępowania przetargowego. Pomimo zaś tego, że pięć państw członkowskich uczestniczyło w jednym i tym samym programie, ustalanie zasad postępowania przetargowego należy do wyłącznych uprawnień władz krajowych poszczególnych państw członkowskich.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2010 r. — Insula przeciwko Komisji

(Sprawa T-110/10)

(2010/C 134/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: J.-D. Simonet i P. Marsal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie, że żądanie Komisji zmierzające do uzyskania zwrotu kwoty 84 120 EUR nie jest zasadne, a w konsekwencji — nakazanie Komisji wydania noty kredytowej opiewającej na kwotę 84 120 EUR;
- stwierdzenie, że sprawa, której dotyczy niniejsza skarga, powinna zostać połączona do celów procedury pisemnej i ustnej, ze względu na istniejące między nimi powiązanie, ze sprawą T-366/09;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca w niniejszej skardze opartej na klauzuli arbitrażowej wnosi do Sądu o stwierdzenie, iż nota debetowa z dnia 28 stycznia 2010 r., na mocy której Komisja dochodzi, w następstwie sporządzenia sprawozdania z przeprowadzonego przez OLAF audytu, zwrotu zaliczek wypłaconych skarżącej, jest niezgodna z postanowieniami umowy EL HIERRO (NNE5/2001/950) zawartej w ramach szczegółowego programu badań, rozwoju technologicznego i prezentacji w dziedzinie energetyki, środowiska naturalnego i trwałego rozwoju.

Skarżąca podnosi dwa zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego podważa ona wymagalność wiarytelności dochodzonej przez Komisję w następstwie audytu przeprowadzonego w 2005 r.

W ramach zarzutu drugiego podnosi ona, że Komisja wydając nową notę debetową narusza swe zobowiązania umowne, które nie pozwalają jej, sześć lat po dokonaniu ostatniej płatności na rzecz Insuli i z uwagi na brak zawiadomienia przez nią w terminie przewidzianym w umowie, żądać przedstawienia dodatkowych dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2010 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-114/10)

(2010/C 134/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele J. Möller, C. Blaschke i adwokat U. Karpenstein)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 10712 z dnia 23 grudnia 2009 r. dotyczącej zmniejszenia kwoty pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznanej programowi inicjatywy wspólnotowej Interreg II/C „Inondation Rhin-Meuse” (IRMA — ochrona przeciwpowodziowa w rejonie Ren — Moza) w Królestwie Belgii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Francuskiej, Wielkim Księstwie Luksemburga i w Królestwie Niderlandów na podstawie decyzji Komisji C(97) 3742 z dnia 18 grudnia 1997 r. (EFRR nr 970010008);